

Harminchárom év: Tőkés Lászlótól Gabriel Andreescuig

folytatás az **1.** oldalról

A per során a Szekuritáté Irattárát Tanulmányozó Nemzeti Hivatal (CNSAS) igazolta azt, hogy Tőkés László nem volt ügynök vagy besúgó. Mircea Dinescu költő, a CNSAS prominens tagja még azt is kijelentette, hogy csak egy erős istenhittel bíró ember tudhatott ennyire ellenállni a szekusok zsarolásainak! E cáfolhatatlan bizonyítékoknak az alapján az elsőfokú bíróság keresetünket helybenhagyta és jelentős összegű erkölcsi kártérítés megfizetésére kötelezte Alison Mutlert és az Associated Press. A pereszes felek fellebbeztek és háromszoros bírói tanács csere (!) után megnyerték a fellebbezést. Ennek az ítéletnek is igen bizarr az indokolása.

→ **A mártírok emlékének védelmében sikerült megakadályoznunk azt, hogy az 1989 decemberi temesvári vérfürdő egyik fő felelősének, Nicolae Ceaușescu vezérkari főnökének, Ștefan Gușă-nak Marosvásárhelyen szobrot állítsanak.**

Úgy szól, hogy Alison Mutler azáltal, hogy a rágalmat közhírré tette, lehetőséget adott Tőkés Lászlónak arra, hogy tisztázza magát a koholt vádak alól... Ezáltal Mutler és az Associated Press tulajdonképpen jót tett és ezért nem kell erkölcsi kártérítést (sérelem díjat) fizetnie?!

Radu Tudort, a szekus kollaboráns magyarellenes Voiculescu Antena 3 televíziójának szerkesztőjét és az adót azért pereltük, mert az állították, hogy Tőkés a legnagyobb élő románellenes alak. Megalapozott keresetünket azzal utasították el, hogy Tőkés „megbélyegzése” belefér a megengedhető újságírói túlzás fogalmába. E perekből is levonhatjuk a következtetést: a román igazságszolgáltatás Tőkés László személyiségi jogainak, jó hírnevének védelmében nem áll a helyzet magaslatán, sok esetben támogatja lejáratását.

Az elmaradt Sütő-szobor

Nem akarom azt a látszatot keltetni, hogy küzdelmünk mindig hiábavaló volt, mert jelentős sikerekről is be tudok számolni. Azzal kezdeném, hogy a mártírok emlékének védelmében sikerült megakadályoznunk azt, hogy az 1989 decemberi temesvári vérfürdő egyik fő felelősének, Nicolae Ceaușescu (a sommás eljárásban kivégzett diktátor) vezérkari főnökének, Ștefan Gușă-nak Marosvásárhelyen szobrot állítsanak. A 2009 szeptemberi, az RMDSZ tanácsosok által is megszavazott

marosvásárhelyi tanácsi határozat ellen közigazgatási eljárást indított Tőkés László, természetesen beavatkoztak a perbe a marosvásárhelyi forradalmárok is. Hosszú pereskedés után sikerült elérnünk a szoborállítás határozat semmissé nyilvánítását. A szoborállítás hívei azzal érveltek, hogy a vezérkari főnököt nem ítélték el – arról bölcsen hallgattak, hogy a két társvádlatot, Victor Atanasie Stănculescu és Mihai Chițac tábornokokat 15 évi börtönnel sújtották, Ștefan Gușă az mentette meg a felelősségre vonástól, hogy a vádirat benyújtása előtt meghalt. Az RMDSZ szavazataiért cserébe a román fél a fekete március során fél szemét elvesztő Sütő András író szobrának felállítását ígerte. Kíváncsi vagyok, most, hogy megint magyar polgármesterre lett városunknak, végre felállításra kerül-e a szobor?

Ügyészek és bírók egyszemélyben

Tőkés László esetében Románia Csillagrendjének Becsületbírósága a Románia Csillagrendje visszavonási eljárása során jogtiprásban túltett a temesvári kommunista igazságszolgáltatáson is. Anno a temesvári kilakoltatási perben ügyvédként személyesen képviselhettem ügyfeletem. Ezzel szemben a romániai „originális demokrácia” becsületbírósága megtagadta Tőkés Lászlótól az alkotmány, az Európai Emberjogi Egyezmény, a perrendtartás által biztosított védelemhez való jogot. Semmibe vette a Román Ügyvédi Kamara állásfoglalását is. Egész egyszerűen megakadályozták abban, hogy Tőkés, a rend „lovagját” ügyvédként védelmezem. Az ügyvédi képviselést ellátásában főleg az a volt külügyminiszter, Mircea Geoană akadályozott meg, aki jelenleg a NATO-főtitkár helyettese (édesapja szekus tábornok volt, de senki sem felelhet szüleiért). A becsületbírósági eljárásnak még volt egy pikantériája: két olyan személy is bírskodott (Gabriela Firea és Ecaterina Andronescu), akik feljelentették

Tőkés Lászlót azzal, hogy egy nyilatkozatával (amit „természetesen” rosszul fordítottak román nyelvre) méltatlanná vált a Csillagrendre. Tehát egyszerre voltak ügyészek és bírók – ilyen nyilvánvaló jogtiprás még a diktatúra sem követett el. A másik jogsértés: a kitüntetést csak abban az esetben lehet visszavonni, ha viselője cselekedeteivel (és nem véleményeivel) méltatlanná válik. A „becsület”-bírók Johan-

Klaus Iohannis elnök általi visszavonása ráadásul alkotmányellenes is, mert nem tartja tiszteletben az 1989-es forradalom ideáljait.

Hétévi pereskedés után ott tartunk, hogy a Bukaresti Táblabíróság 2022. október 14-én kihirdetett ítéletében, semmibe véve a Legfelső Ítéző Tábla és Semmitőszéknek a per újratárgyalását elrendelő határozatát, elutasította a teljes mértékben megalapozott kereset-

FORRÁS: TÖKÉSLÁSZLÓ.EU

1989. decembere, a felszabadulás első napjai. Tőkés László a rá vigyázó katonával beszélget a szilágysági Menyőben

nis elnök által elfogadott véleménye szerint a Tőkés László (és félézójával az RMDSZ) által javasolt területi autonómia „szélsőséges álláspont, veszélyes, ellentétes az etnikai együtt éléssel, revizionista, etnikai uszítás, a trianoni szerződés megkérdőjelezése”. Úgy tesznek, mintha sohasem hallottak volna Dél-Tirolról, illetve a területi autonómiáról, amelynek lényege az, hogy tiszteletben tartja a létező államhatárokat. A kitüntetés

FOTÓ: HAÁZ VINCE

Tőkés László és Kincses Előd egy marosvásárhelyi sajtótájékoztatón. Az egykori jogi védelem életre szóló barátságga alakult

tüntetést visszavonó elnöki rendelet nem személyre szóló közigazgatási határozat. Annak következtében, hogy a miniszterelnök ellenjegyezte, az elnök és a Parlament kapcsolatára vonatkozó rendeletnek minősül? Az államelnök és a Parlament kapcsolata közigazgatási bírói úton valóban nem támadható meg. Csak halkan jegyzem meg, bármennyire is jelentős személyiség Tőkés László, nem téveszthető össze Románia Parlamentjével. Ezt a fura ítéletet nem hinném, hogy a Legfelsőbb Semmitő- és Ítézőszék az újabb fellebbezési eljárásban helybenhagyná.

Tíz éve a most bakizó Bukaresti Táblabíróság kitüntetést visszavonó elnöki rendeletet megsemmisítő ítélete ellen benyújtott elnöki fellebbezést a legfelső ítéletábra elutasította és Románia Csillagrendjét visszaszolgáltatta. Nos, kinek? A szélsőséges nézetéről ismert Nicolae Ceaușescut

hosszannázó udvari költőnek, Corneliu Vadim Tudornak!

Nem vitás, a közigazgatási bírói eljárást Iohannis elnök módosításában nemigen válogatva próbálja elnyújtani. Gondolom, arra játszik, mire a kitüntetést visszavonó 2016 évi elnöki rendeletét megsemmisítik, lejár második elnöki mandátuma is.

Román–magyar szolidaritás napja

Tőkés László, illetve az általa elnököl Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács nevében jó néhány esetben is sikeresen pereskedtünk. Tavalyi sikerünket feltétlen meg akarom említeni. Az Európai Emberjogi Bíróság kimondta: a székelly zászló és a partiumi zászló nem reklámzászló, tehát kitűzése nem engedély- és díjköteles. Ezentúl a román hatóságok nem zaklathatják azokat, akik nemzeti szimbólumainkat használják!

Az elmúlt 33 évből is levonhatjuk a következtetést: a magyarság jogait Romániában csak akkor fogjuk tudni megfelelően érvényesíteni, ha Temesvár szelleme ismét életre kel. Ezért döntötték el tavaly decemberben az alapító tagok (köztük Tőkés László és Gabriel Andreescu) hogy létrehozuk a „December 15. – a román–magyar szolidaritás napja” egyesületet. Tudatosítanunk kell azt, amit elhallgatnak a román közvélemény előtt: a temesvári népfölkelés 1989. december 15-én a Tőkés László melletti román–magyar közös ellenállással kezdődött és ez a történelmi összefogás hozta el a kommunista diktatúra bukását. Harminchárom éve – Tőkés Lászlót idézve – a „hallgatás falát” kellett áttörni, jelenleg pedig az igazság elhallgatásának a falát kellene ledönteni. Sajnálatos módon Románia Kormányának Főtitkársága még mindig nem hagyta jóvá a Gabriel Andreescu emberjogi harcos által benyújtott kérelmet, amely az „Asociația 15 decembrie – ziua solidarității româno-maghiare” egyesület nevében a „románo-maghiar” kifejezés használatának engedélyezését kértük. Enélkül az egyesületet pedig nem lehet bejegyeztetni. Mivel az előzetes panasz benyújtása után sem kaptuk meg a jóváhagyást, Gabriel Andreescu meghatalmazott, hogy közigazgatási bírói úton kényszerítsem ki a névhasználat engedélyezését. Sok románo-francez, románo-viatnamez, románo-rus stb. elnevezés létezik, de a román-magyar csípi a szemükét. Ez azt igazolja, hogy akár legfelső szinten is igyekeznek megakadályozni a történelmi román–magyar összefogás visszaállítását!

A szerző marosvásárhelyi ügyvéd

Erdélyi Napló

Megjelenik minden csütörtökön.
Kiadó: Prima Press Kft.
535600 Székelyudvarhely,
Bethlen Gábor u. 55.
tel.: 0266-218361
ISSN: 1223-1223

Felelős szerkesztő: Makkay József

Ügyvezető: Nemes László

Lapszerkesztők: Nánó Csaba, Somogyi Botond

Főmunkatársak: Borbély Zsolt Attila, Csermák Zoltán, Sütő Éva

Hetilapunk a Krónika és a Székelyhon napilapok csütörtöki lapszámában jelenik meg.

- Az (X)-szignóval ellátott szövegek fizetett reklámok, közlemények.
- A megjelent írások nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik!
- Szerkesztőségünk fenntartja a jogot, hogy a beérkezett levelek és másféle írások közléséről döntsön.
- Kéziratokat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza!

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

400027 Kolozsvár, Regele Ferdinand (volt Wesselényi) utca 37. szám, 14. lakrész
tel.: 0264-705205, 0264-705215
e-mail cím: office@erdelyinaplo.ro

Honlap: www.erdelyinaplo.ro
Hírdetésfelvétel és terjesztés a fenti címen hétköznap 8–16 óra között.